

ξάνδρειαν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας μετὰ Χριστὸν, καὶ ἀπετέλει μέγα μέρος τοῦ ἐμπορίου τῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Ὁ ἀκριθὴς χρόνος, καθ' ὃν ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ἐν χρήσει εἶναι ἄγνωστος, γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα ὁ χάρτης ὁ ἐκ λινῶν καὶ βαμβακίνων πανίων κατασκευαζόμενος ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὴν θέσιν τοῦ παπύρου. Ἡ ἐποχὴ προσέτι, καθ' ἣν ὁ πάπυρος κατὰ πρῶτον ἔχρησάμευσεν ὡς χαρτίον, εἶναι ἄγνωστος ἡ χρῆσις του ὅμως ἦτο κοινὴ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Χέοπος, τοῦ κτίστου τῆς Μεγάλης Πυραμίδος. Οἱ ἐπιτόμβιοι πάπυροι, ἱερογλυφικοί τε καὶ ἄλλοι, ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὡς εἶδος διαβατηρίου μετὰ θάνατον εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, εἰς δὲ τοὺς σαρκοφάγους τῆς Αἰγύπτου εὐρέθησαν τοιοῦτοι πάπυροι ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν ἐν αὐτοῖς ταφέντων. Γάλλος τις, ὁ κ. Μαριέτης, εὗρε 150 παπύρους εἰς τὸ ἐν Μέμριδι Σεράπειον, οἵτινες εἶναι μεγάλης ἀξίας ἕνεκα τῆς ἐπ' αὐτῶν γεγραμμένης θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς ἱστορίας τῆς Αἰγύπτου.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς)

ΤΑ ΚΑΤΟΠΤΡΑ (ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ) ΗΜΩΝ.

Πάντες οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται γνωρίζουσι τί σημαίνει ἡ λέξις κάτοπτρον, ἐὰν δέ τις ἡρώτα ἓνα ἐξ αὐτῶν νὰ περιγράψῃ αὐτὸ, θὰ ἀπήντα, — «Εἶναι βαλὶ, τὸ ὁποῖον ἀντανακλᾷ πᾶν ὅ,τι φέρεται ἔμπροσθέν του, ἔχει δὲ τριγύρω συνήθως στεφάνην ἐκ ξύλου χρυσαμένου ἢ ἀπλῶς χρωματισμένου.» Ἐχει καλῶς! Ἀλλ' ὅμως ἴσως δὲν γνωρίζουν, ὅτι πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τινὰ κάτοπτρα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται καθ' ἑκάστην, καὶ ἀνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦτο σχεδὸν δυνατόν ν' ἀπεράσῃ μίαν ἡμέραν, καὶ περὶ τούτων ἐπιθυμῶ νὰ εἶπω ὀλίγα τινὰ.

Ἄς λάθωμεν ἐν παράδειγμα πρὸς ἐξήγησιν. Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι σὺ, Μαρία ἢ Αἰκατερίνη, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ὀνομάζεσαι, ἐγείρεσαι μίαν πρωτὴν μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ κάμῃς ὅ,τι δύνασαι, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃς τοὺς γονεῖς σου, καὶ νὰ καταστήσῃς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας εὐτυχῇ. Ἐνδύεσαι μὲ προσοχὴν, κάμνεις τὴν πρωτὴν προσευχὴν, καὶ ἐξέρχεσαι τοῦ δωματίου σου πρὸς ἀπάντησιν τῶν γονέων σου. Εἰσερχομένη εἰς τὴν τραπεζαρίαν, εὐρίσκεις τὸν Ἀντώνιον καὶ τὸν Κωστῆν, τοὺς δύο σου ἀδελφοὺς, φιλονεικοῦντας διὰ βιβλίον τι εἰς μίαν γωνίαν, τὴν μικρὰν τριετῇ Ἄνναν κλαίουσαν καὶ ζητοῦσαν τὴν μητέρα, τὸν δὲ πατέρα σου προσπαθοῦντα εἰς μάτην νὰ ἀναγνώσῃ τὴν πρωτὴν ἐφημερίδα του εἰς τὸ μέσον ὄλου τούτου τοῦ θορύβου.

«Καλημέρα πατέρα,» λέγεις ἀσπαζομένη συγχρόνως αὐτὸν, — «καλημέρα παιδιὰ. Ἀχ, τί τρέχει; τὸ βιβλίον σου θέλεις Κωστῇ; Ἀντωνάκι μου, δῶσε τοῦτο σὲ παρακαλῶ, καὶ μετὰ τὸ πρόγευμα θὰ σοῦ δώσω τὸ ἰδικόν μου βιβλίον μὲ τοὺς ωραίους ἐκείνους μύθους τρέξε τώρα νὰ εἴπῃς τῆς Φρόσως νὰ φέρῃ τὸν καφέ, καὶ πάτει σιγά, ὥστε νὰ μὴ ἐξυπνήσῃς τὴν μαμὰ. Σὺ Ἄννα μου τί θέλεις; τὴν μαμὰ; καλὰ μὰ ἡ μαμὰ κοιμᾶται ἀκόμη, ἐπειδὴ δὲν ἐκοιμήθῃ ὅλην τὴν νύκτα καὶ τῆς πονεῖ τὸ κεφάλι. Δὲν τὴν λυπεῖσαι τὴν μαμὰ; Σὺ δὲν εἶσαι πλέον μωρὸ, εἶσαι μεγάλο κορίτσι, καὶ τὰ μεγάλα κορίτσια δὲν κλαίουσιν· μὲ εἶδές ποτε νὰ κλαίω; ὄχι· καὶ οὔτε σὺ δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ κλαίῃς· ἔλα νὰ σὲ βάλω εἰς τὸ τραπέζι νὰ πῆς τὸ γάλα σου, θὰ σοῦ δώσω δὲ πολλὴν ζάχαριν ὥστε νὰ τὸ κάμῃς γλυκύτατον! Νὰ, ἦλθεν ἡ Φρόσω· ἔλατε παιδιὰ, ὀρίστε πατέρα εἰς τὸ τραπέζι.»

Ὅταν καθήσετε περὶ τῆς τραπέζης, εὐρίσκεις ὅτι τὸ πρόσωπον τῆς Ἄννας ἔχει ἐν ἑαυτῇ, ὁ Κωστὴς ἐν τρεπόμενος διὰ τὸν ἐγωϊσμόν του, λέγει — «ἂν τὸ θέλῃς, πάρε τὸ βιβλίον, Ἀντώνη.» ὁ δὲ Ἀντώνης λησμονήσας τὸ βιβλίον καταγίνεται εἰς τὸ πρόγευμά του μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν, ἐνῷ ὁ πατήρ, ὅστις εἶχε τελειώσει ἐν ἡσυχίᾳ τὴν ἐφημερίδα του, σὲ ἀνταμείβει ἱκανῶς διὰ τοῦ εὐχαριστημένου αὐτοῦ προσώπου. Τοιοῦτοτρόπως τὸ ἰδικόν σου ἱλαρὸν πρόσωπον καὶ ὁ εὐμενὴς σου τρόπος ἀντανακλῶνται εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὸ φέρεσιμον τῶν ἀδελφῶν σου, τοῦτο δὲ εἶναι ἐν εἶδος κατόπτρου, τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην μεταχειρίζεσαι. Ἐὰν, ἀντὶ νὰ φερθῇς μετὰ τοσαύτης κρίσεως καὶ ὑπομονῆς, εἶχες ἐπιπλήξῃς τοὺς ἀδελφούς σου μὲ λόγους τραχεῖς, ἢ ἀφαιρέσει καὶ ἀπὸ ἀμφοτέρους τὸ βιβλίον, τὴν δὲ μικρὰν Ἄνναν εἶχες προστάξει νὰ ἡσυχάσῃ, ἀπειλοῦσα αὐτὴν διὰ τοῦ «λύκου,» ἐὰν δὲν ἔπαυε κλαίονσα, πόσον διαφορετικὸν θὰ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα! πόσον δὲ καθαρῶς ἤθελεν ἀντανακλᾷ τὸ κάτοπτρον ἐκεῖνο τὴν δυστροπίαν καὶ τὸν θυμὸν σου! Ἐτερόν τι κάτοπτρον εἶναι ἡ εἰς τὴν ἰδικήν σου διαγωγὴν ἀντανάκλασις τῶν χαρακτήρων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκετε. Καλὸν εἶναι νὰ ἐνθυμῆσθε τοῦτο, καὶ νὰ προσέχητε τί ἀναγινώσκετε. Ὅσάκις ἀπαντᾷτε χαρακτήρα, ὅστις σᾶς ἀρέσκει, σημειώσετε τὰ καλὰ αὐτοῦ προτερήματα, καὶ προσπαθῆτε νὰ μιμῆσθε αὐτά. Ἀξιόλογος δὲ μέθοδος πρὸς ταῦτα εἶναι νὰ ἔχητε τετράδιον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ σημειώσετε πᾶν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκετε. Ἐὰν ἀναγνώσῃτε τὴν βιογραφίαν περιφύμου τινὸς ἀνδρὸς, σημειώσατε τὰ προτερήματά του, τί ἐνήργησε πρὸς τὴν ὑψώσιν ἢ τὴν πτώσιν αὐτοῦ, πῶς ἀπέκτησε φήμην, καὶ τί εἶδος φήμης ἦτο, εἴτε καλὴ εἴτε κακὴ, προσέτι δὲ καὶ κατὰ

τί επιθυμοῦτε νὰ ὁμοιάζητε μὲ αὐτόν. Ἡ συνήθεια αὕτη οὐχὶ μόνον θέλει σᾶς ὠφελῆσαι, ἀλλὰ καὶ θέλει σᾶς κάμει νὰ ἐννοήσητε καθαρώτερον, ὅτι σεῖς μὲν ἀντανανκλάτε τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἄλλων, οἱ ἰδικοὶ σας δὲ χαρακτῆρες ἀντανανκλῶνται εἰς ἄλλους· τοῦτο δὲ θέλει σᾶς κάμει προσεκτικούς, ὥστε πάντοτε νὰ λάμπετε ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἀντὶ νὰ ρίπτεται σκότος πέριξ ὁμῶν.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς)

ΟΙ ΜΑΝΔΑΡΙΝΟΙ.

Οἱ Μανδαρίνοι, ἥτοι πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Κίνας, ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν εὐπαιδευτῶν ὄλων τῶν μερῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ ἄνδρες οὗτοι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ διπλώματά των, πρὶν ἢ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων. Ὅστιν δὲ κενωθῇ ἀξίωμα τι, τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες ἴστανται πρῶτοι ἐπὶ τοῦ καταλόγου παρουσιάζονται εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, οὗτος δὲ ἐκλέγει ὁποιοῦνδήποτε ἐπιθυμεῖ εἰς τὴν κενὴν θέσιν.

Ὁ πολιτικὸς διοργανισμὸς τῶν Κινέζων καθιστᾷ εὐκολον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα νὰ ἐνεργῇ ἀκωλύτως ἐπὶ τοῦ ἀπεράντου ἐκείνου λαοῦ. Ὑπάρχουσιν ἐννέα τάξεις πολιτικῶν ἀξιωματῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὑπατάσσεται εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτῆς. Οἱ τῆς ὑψίστης τάξεως ὀνομάζονται Κολάσι, ἰσοδυναμοῦσι δὲ μὲ τοὺς πρωθυπουργοὺς καὶ ὑπουργοὺς ἄλλων ἐθνῶν. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν δευτέραν εἶναι οἱ διοικηταί. Οἱ γραμματεῖς τοῦ Αὐτοκράτορος ἀνήκουσιν εἰς τὴν τρίτην, οἱ διοικούντες πόλεις εἰς τὴν τετάρτην, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὴν περὶ τὸν διορισμὸν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους τάξιν τῶν Κινέζων καλὰ θὰ ἐκάμναμεν ἂν ἐφηρμοζομεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλα τῆς Εὐρώπης ἔθνη.

ΟΙ ΝΑΥΤΑΙ ΗΓΕΜΟΝΟΠΑΙΔΕΣ.

Οἱ δύο μικροὶ πρίγκιπες Ἀλβέρτος Βίκτωρ καὶ Γεώργιος, υἱοὶ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας, ἀνατρέφονται ἤδη ὡς ναῦται ἐπὶ τοῦ πλοίου «Βρετανία», λαμβάνουσι δὲ τὸν αὐτὸν μισθὸν ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἀπλοὶ ναῦται, ἥτοι 18 λίρας 5 σελίνια κατ' ἔτος.

Ἄν καὶ μετὰ ταῦτα ἴσως δὲν θ' ἀκολουθήσῃ τὴν ναυτικὴν ἐπιστήμην, μ' ὅλον τοῦτο ἡ αὐστηρά των αὕτη ἀνατροφή, ἥτις ἐπιβάλλει τὰ δύο ἐκείνα κάλλιστα μαθητήματα, τὴν τάξι·ν καὶ τὴν ὑπακοή·ν, θὰ ἀποβῇ λίαν χρήσιμος εἰς αὐτοὺς ἐν ὁποιαδήποτε θέσει καὶ ἂν εὐρεθῶσιν, ἐὰν ὁ Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς μακρὸν βίον.

ΤΡΑΧΟΥΔΑΚΙ ΣΠΕΙΡΟΝΤΟΣ ΣΠΟΡΟΥΣ ἄνθρων.

Μικρὲ σπόρε, τὸν ὁποῖον ἤδη θέτω εἰς τὸ χῶμα, ἵνα κοιμηθῇ πρὸς ὥραν εἰς παχὺ καὶ ἀφράτον στῶμα, μὴ δυσφύρει, τοῦ Ἥλιου στερηθεὶς τὴν λαμπρὰν θέαν·
Μὴ φοβοῦ, ζεστός θὰ ἦσαι ἐπὶ τῆς γῆινης κλίνης, ὕπνον ἤσυχον θὰ ἔχῃς μακράν λύπης καὶ δόξης, καὶ ὡς ἄνθος ἐπὶ τέλους εἰς ζωὴν θὰ ἔλθῃς νέαν.
Καὶ τὸ ἰδικόν μου σῶμα μετ' ὀλίγον θ' ἀποθάνῃ, μικρὲ σπόρε, καὶ εἰς τὸ χῶμα θὰ ταφῇ, δὲν εἶναι πλάνη· πολλὰ ἄνθη τὸ γνωρίζουν εἰς τοὺς τάφους φυτευμένα.
Ἀλλὰ τέλος τοῦ Ἀγγέλου ἡ φωνὴ θὰ τὸ ἐγείρῃ ἐκ τοῦ τάφου καὶ θὰ λάβῃ ζωὴν νέαν δόξης πλήρη.
Ὅθεν ἄνθρωπος καὶ ἄνθος μόνον μεταμορφωμένα, διαπλάττονται ἐστὶν τάφον ὡς εἰς χῶανον βαλμένα.
Λ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

Ἡ καλλίστη ἀπόδειξις περὶ τῆς δυνάμεως τῆς προσευχῆς εὐρίσκεται ἐν τῇ Ἱερᾷ Γραφῇ.

Ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἀβραάμ προσεύχεται· ἡ Ῥεβέκκα ἐμφανίζεται.

Ὁ Ἰακώβ προσεύχεται· ὁ ἄγγελος ἡττάται, καὶ ἡ ἐκδίκησις τοῦ Ἡσαὺ μεταβάλλεται εἰς ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Ὁ Ἰωσήφ προσεύχεται· ἐλευθερώνεται ἐκ τῆς φυλακῆς τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Μωϋσῆς προσεύχεται· ὁ Ἀμαλὴκ κατατροπώνεται καὶ ὁ Ἰσραὴλ θριαμβεῖ.

Ἡ Ἄννα προσεύχεται· ὁ προφήτης Σαμουὴλ γεννᾶται.

Ὁ Δαβὶδ προσεύχεται· ὁ Ἀχιτόφελ ἐξέρχεται καὶ κρεμάται.

Ὁ Ἀσά προσεύχεται· οἱ Ἰσραηλῖται κερδίζουν λαμπρὰν νίκην.

Ὁ Ἰωσαφάτ προσεύχεται· ὁ Θεὸς παύει ἀπὸ τῆς ὀργῆς καὶ μειδᾷ.

Ὁ Ἥλιος προσεύχεται· μικρὸν νέφος ὡς παλάμη ἐμφανίζεται καὶ βροχὴ σχεδὸν κατακλύζει τὴν γῆν.

Ὁ Ἐλισσαῖος προσεύχεται· τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου χωρίζονται καὶ ἡ ζωὴ μικροῦ παιδὸς ἐπανερχεται εἰς αὐτό.

Ὁ Ἡσαίας προσεύχεται· ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες Ἀσσυρίων πίπτουσι νεκροί.

Ὁ Ἐζεκίας προσεύχεται· ἡ σκιά στρέφεται δέκα βαθμοὺς ὀπίσω καὶ ἡ ζωὴ του ἐπιμηκύνεται.

Ὁ Μαρδοχαῖος προσεύχεται· ὁ Ἀμάν κρεμάζεται καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐλευθερώνεται.

Ὁ Νεμείας προσεύχεται· τοῦ βασιλέως ἡ καρδία ἀμέσως μαλάσσεται.

Ὁ Ἑσδρας προσεύχεται· τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀρχίζουν νὰ ἀνεγείρωνται.

Ἡ ἐκκλησία προσεύχεται· τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκχέεται.

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσεύχονται· ἡ φυλακὴ σείεται, αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ τὰ δεσμὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ λύνονται.